

РЕШЕНИЕ

№ 3653

гр. София, 08.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12709** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 19.08.2019г. по НАХД № 250/2018г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 114-ти състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42-0002104/23.11.2017г., издадено от и.д. началник Областен отдел „Автомобилна администрация“-С., с което на В. С. И. е наложена глоба в размер на 1000 (хиляда) лева на основание чл.103, ал.3, т.2, предл. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗавтП) – превозване на опасни товари с автомобил, който не е оборудван с противопожарни средства съгласно изискванията на А. или същите са неизправни.

Подадена е касационна жалба от наказаното лице, с оплаквания за незаконосъобразност на решението като постановено при нарушения на процесуалния и материалния закон и поради необоснованост. Твърди се несъстамерност на вменените нарушения, тъй като в момента на проверката автомобилът не превозвал опасни товари. Не бил доказан превозът на дизелово гориво. Превозът бил заявен от свидетел, без да е ясно как той е достигнал до това заключение. В същото време според Наредба №40/14.01.2010г. контролните органи имали правомощия да вземат проби. Без лабораторен анализ нямало как да се установи естеството на товара. Не била извършена и правна квалификация на товара като опасен съгласно приложение А

и Б към Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари. Към жалбата е приложено решение №538319/19.11.2018г. по нахд.№251/2018г. на 109-ти с-в на СРС, с което е отменено НП за същия жалбоподател при същата проверка, в което решение съдът е приел недозаност превоз на опасни товари.

Ответникът по жалбата не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Прокурорът от СГП счита касационната жалба за неоснователна и недоказана, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК (с връчено съобщение за решението на 03.10.2019г. и получена в СРС чрез куриер касационна жалба с вх.№ от 18.10.2019г., като е посочено, че не се чете дата на пратката, поради което съдът приема срокът за спазен), срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществото на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

В производството пред СРС са събрани доказателства за компетентността на издателя на НП (Заповед № РД-08-249/15.05.2015г., т.6) Оспореният акт съдържа необходимите реквизити, съответно по чл.42 и по чл.57 от ЗАНН. В производството пред административния орган и пред въззивния съд не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

От фактическа страна са безспорни мястото и времето на спирането за проверка на автомобила на жалбоподателя, видът и предназначението на автомобила – товарен, за превоз на опасни товари. Безспорно е и това, че пожарогасителят на автомобила не е бил преминал техническа проверка от 2014г.

Спорното обстоятелство е, че управляваният от касатора товарен автомобил е превозвал опасен товар в момента на проверката. Жалбоподателят твърди, че в този момент автомобилът не е превозвал такъв товар. Това твърдение е наведено в жалбата до СРС, и в касационната жалба. Въззивният съд е приел, че безспорно от събраните по делото доказателства се установило, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение на чл.103, ал.3, т.2, предл. 2 от ЗАвтПр, което се потвърждавало от показанията на актосъставителя и събраните писмени доказателства, без по конкретен извод по това възражение относно установяването на опасен товар.

Касационната инстанция намира за основателни възраженията на жалбоподателя за недоказаност на административнонаказателното обвинение поради недоказаност на елемент от фактическия му състав, а именно това, че превозвал опасен товар със спряното за проверка МПС. В АУАН е записано, че водачът извършва превоз на опасни товари – дизелово гориво. Първо, в НП не е направена съответната правна квалификация на товара съобразно легалната дефиниция по §1, т.16 от ДР на ЗАвтП, според която "Опасни товари" са вещества и изделия, чието транспортиране по пътищата е забранено или се разрешава само при определени обстоятелства съгласно Приложение А и Приложение Б към Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (А.), като в НП няма конкретизация на товара по това приложение. Второ и по съществено, не е доказано по безспорен начин, че в момента на проверката касаторът е извършвал превоз на опасни товари. Съставителят на АУАН е разпитан като свидетел пред въззивния съд, като си спомня случая, че ставало въпрос за автоцистерна за превоз на дизелово гориво, която била спряна и

проверена, без да се уточнява, че в момента на проверката е превозвала опасен товар, конкретно дизелово гориво. Тоест не е налице изрично свидетелско показание в този смисъл. Товарителница, в която е описан вида на товара, не е изискана и приложена по преписката, макар да е посочена в пътния лист, иззет при проверката. Контролните органи не са упражнили и правомощието си по разпоредбата на чл. 46 от Наредба №40 от 14.01.2004г. за условията и реда за извършване на автомобилен превоз на опасни товари да вземат проба за анализ на превозвания товар с цел разкриване на нарушения на изискванията за превоз на опасни товари. При липсата на документи и/или изрична проверка дали МПС превозва опасен товар в конкретния момент, нарушението, описано в наказателното постановление остава недоказано и изводът на РС в обратния смисъл е необоснован с доказателства. Излиза, че контролните органи са определили товара като опасен само заради вида на превозното средство, което са спряли, т.е. по предположение, което е недопустимо при търсене на административнонаказателна отговорност. Не е в доказателствена тежест на нарушителя да установява, че не превозва опасен товар, а на контролните органи и административнонаказващият орган да установят всички елементи от състава на нарушението по чл.103, ал.3, т.2, предл.2 от ЗАвтПр и да ги обосноват с доказателства.

Като е потвърдил незаконосъобразно наказателно постановление въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него постановено решение за отмяна на наказателното постановление, поради недоказаност на административнонаказателното обвинение.

Воден от горното и на основание чл.222, ал.2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 19.08.2019г. по НАХД № 250/2018г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0002104/23.11.2017г., издадено от и.д. началник Областен отдел „Автомобилна администрация“-С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.